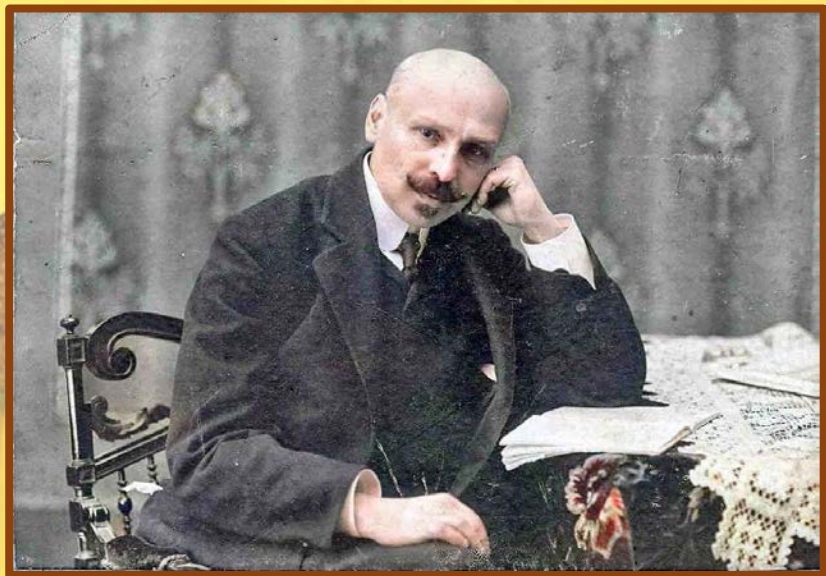

The background of the entire image is a bright yellow color. On the left side, there are several sunflowers of various sizes, some in full bloom and others as buds. The sunflowers have yellow petals and brown centers. The text is overlaid on this background.

Золотою буквою любові

*До 160 річчя від дня народження
Михайла Коцюбинського*

17 вересня виповнюється 160 років від дня народження українського письменника, ім'я якого було зорею першої величини – Михайла Коцюбинського. Його творчість – явище неординарне, цікаве та яскраве.

Михайло Коцюбинський народився 17 вересня 1864 у Вінниці в сім'ї дрібного урядовця.

Михайло Коцюбинський – так і не здобув офіційної вищої освіти. Початкову освіту Михайло здобув вдома. З 1875 р. навчався у Барській початковій школі, а наступних п'ять років — у Шаргородському духовному училищі. Саме в училищі сталася подія, про яку письменник згадує з посмішкою. У 12 він закохався в 16-ти річну дівчину, а щоб привернути її увагу, вирішив стати «великою людиною» і накинувся на книжки. Твори Тараса Шевченка та Марка Вовчка справили на нього таке сильне враження, що він і сам захотів стати письменником.

М. Коцюбинський з дружиною

М. Коцюбинський з дружиною та дітьми

Літературна кар'єра Михайла почалася з повного провалу. У 1884 р. він написав оповідання «Андрій Соловко, або Вченіє світ, а невченіє тьма». Цю першу спробу молодого автора було оцінено вельми скептично. Після цього він кілька років не робив нових спроб.

1898 року- Михайло Михайлович переїхав у Чернігів, де зустрів Віру Устимівну Дейшу, яка стала його дружиною — вірним другом та помічником. Тут вирости його діти — Юрій, Оксана, Ірина, Роман.

Улітку 1910 року, повертаючись з-за кордону, Михайло Коцюбинський заїхав у карпатське село Криворівню. Враження, які охопили від знайомства з побутом, людьми, мовою, традиціями цієї землі, заворожили його. Згодом він ще двічі приїздить у цей край, а свої враження він змальовує чудовим твором «Тіні забутих предків» (1911). Ця геніальна повість-притча вчить людей найскладнішій науці - життю, життю за законами краси, вірності, духовності.

с. Криворівня Івано-Франківська область

Кадр з фільму «Тіні забутих предків» (1965 р.)

Коцюбинський був високоосвіченою людиною і читав дуже багато. Знав дев'ять мов – три слов'янські: українську, російську, польську; три романські: французьку, італійську, румунську; і три східні: татарську, турецьку та циганську. Був знайомий з Іваном Франком, Миколою Лисенком – який був його найкращим другом, також з Василем Стефаником, Оленою Пчілкою, Лесею Українкою, Михайлом Старицьким.

Михайло Коцюбинський, будучи в творчому пориві, часто привносив у літературу власні новаторські елементи. Його слова настільки гармонійно "вливалися" в текст, що здавалося, сама мова еволюціонує. Так, завдяки цьому письменнику народилися лексеми безгласний (німий, безмовний), кичера (гора, вкрита вся лісом, окрім вершини), маржина (худоба), бурун (навальна піниста хвиля) і низка інших.

Чернігів. Болдина гора

Михайло Коцюбинський хворів астмою і туберкульозом. Навесні 1913 року Михайла Михайловича не стало. Поховали письменника на Болдиній горі у Чернігові, улюбленому місці його щоденних прогулянок. Михайло Коцюбинський прожив 48 років.

Його називали Сонцеклонником і Соняхом, бо над усе любив сонце, квіти і дітей. Служив звичайним клерком у статистичному відділі Чернігівської управи, на роботу ходив з неодмінною квіткою у бутоньєрці.

*«Так, я - сонях. Люблю сонячне повітря і,
як сонях, тягнуся до сонця.»*

М. Коцюбинський

<https://www.youtube.com/watch?v=DjoCYaQoNBM>